

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/177/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114208066
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8114208066.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore žalobcu: K. M., nar. XX.X.XXXX, bytom T., L. XX, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C 114/2014-91 zo dňa 30.01.2015 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 11C/114/2014-115 zo dňa 29.06.2016, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 964,98 eur a trovy konania vo výške 541 eur na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku a určil, že zmluvná podmienka v zmluve uzatvorenej medzi účastníkmi dňa 02.12.2010 pod č. XXXXXXXXXX upravená v bode 11 vete druhej Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v znení: „1/3 poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

2. Súd prvej inštancie citoval ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 a 5, § 53a ods. 1, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 456 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods.2 písm. j), k) a l), § 11 ods. 1 písm b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa. Vychádzal zo zisteného, že účastníci uzavreli dňa 02.12.2010 písomnú úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver 500 Eur za poplatok 484 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal uhradiť 12 mesačnými splátkami po 82 eur počnúc 10.01.2011. Ustálil, že žalobca nepochybne neuzatváral úverovú zmluvu ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba a ani pri jej plnení nekonal v rámci obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, žalobca má bez akýchkoľvek pochybností status spotrebiteľa a preto aj námietka zo strany žalovaného ohľadom nedostatku miestnej príslušnosti súdu prvej inštancie je nedôvodná. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že napriek tomu, že v zmluve bol vyznačený ako účel úveru výkon zamestnania, úver bol v skutočnosti poskytnutý na iný účel. Zistil, že v predmetnej úverovej zmluve neboli uvedené obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.: ročná percentuálna miera nákladov, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov, čo malo za následok že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1

písm b) zákona č. 129/2010 Z.z.. Uvedené závery znamenali pre súd, že žalobca by mal žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 500 eur a keďže žalobca zaplatil až 1.464,98 Eur, žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 964,98 eur. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj námietkou premĺčania a dospel k záveru, že nárok žalobcu bol uplatnený včas v rámci dvojročnej subjektívnej a trojročnej subjektívnej lehoty. Žalobu o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky posúdil podľa § 53 Občianskeho zákonníka a dospel k názoru, že požadovanie úhrady administratívneho poplatku, predstavujúceho 64 % úveru, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Navyše úrok vo výške 32 % ročne (1/3 dohodnutého poplatku 161,33 eur) je nepochybne minimálne v rozpore so zásadou dobrým mravom a preto úverová zmluva s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka nemôže byť v tejto časti platná. Dodal, že oprávnenie na podanie takejto žaloby vyplýva tak priamo z právneho predpisu a nie je teda potrebné preukazovať naliehavosť právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p..

3. Úspešnému žalobcovi priznal súd prvej inštancie náhradu trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 (ďalej len „O.s.p.“).

4. Proti tomuto rozsudku podal v celom rozsahu v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že v konaní došlo k vadám, vec bola nesprávne právne posúdená a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal, že súd prvej inštancie o jeho vznesenej námietke premĺčania nerozhodol, a napriek ospravedlneniu a žiadosti o odročenie pojednávania neúčasti žalovaného vec prejednal bez jeho prítomnosti, čím jednoznačne došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Ďalej žalovaný namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže vo veci rozhodoval síce vecné, ale nie miestne príslušný súd a teda neboli splnené podmienky za ktorých môže súd konať. V danej veci je miestne príslušný súd Okresný súd Bratislava I s poukazom na ust. §§ 84 a 85 ods. 2 O.s.p., pričom túto skutočnosť namietal pri svojom prvom úkone, ktorý mu patril. Týmto konaním zároveň došlo k závažnému porušeniu ústavného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. Žalovaný razantne odmietol, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu, keďže nie je splnený žiaden zákonom stanovený predpoklad, ktorý sa pre vznik bezdôvodného obohatenia obligatórne vyžaduje. Nárok žalobcu bol premĺčaný v dvojročnej subjektívnej lehote podľa ust. Občianskeho zákonníka a to dňa 16.08.2013, kedy došlo k splateniu dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Súd prvej inštancie nepoukázal, na žiadne relevantné dôkazy ani ustanovenia právnych predpisov, na základe ktorých dospel k takémuto záveru. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 13.11.2014, sp. zn. 7Co/90/2013. Je toho názoru, že žalobca nijako relevantne nepreukázal moment, kedy sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel. Zmluvne dojednanie, ktoré podliehalo prieskumu v tomto konaní, je celkom jednoznačné cenovým dojednaním a vzhľadom na ust. § 53 od. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj článku 4 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd uznesením zo dňa 28.04.2016, č.k. 21Co/121/2015-112, vrátil vec súdu prvej inštancie na postup podľa § 153 ods. 4 O.s.p.. Súd prvej inštancie opätovne rozhodol dopĺňacím rozsudkom zo dňa 29.06.2016, č.k.11C/114/2014-115, a vec predložil odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.

7. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné

ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu strany sporu dňa 02.12.2010 uzavreli formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou predtlaču, ktorou žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 500 eur s poplatkom vo výške 484 eur, ktorý mal žalobca splatiť v 12 mesačných splátkach po 82 eur.

9. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobkyni túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky úveru, ktoré žalobca ovplyvniť nemohol, keďže boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu odvolacieho konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobcovi za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalobcu. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný, nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania, zamestnania resp. podnikateľská činnosť s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy skutočne konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si žalovaný nespĺnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel jej uzatvorenia uvedený nebol.

10. Odvolací súd konštatuje, že na predmetnú zmluvu sa zároveň vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Zmluvným dojednaním nie je možné vylúčiť pôsobnosť zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je predpisom obsahujúcim kogentné ustanovenia a vzťahuje sa na všetky zmluvy spĺňajúce definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle tohto zákona. Výnimku netvorí ani zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku povahu lex specialis, a preto má prednosť pred aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka.. Z uvedeného je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia, ktoré sa týkajú spotrebiteľských zmlúv, upravené jednak v Občianskom zákonníku, jednak v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

11. Pokiaľ teda súd prvej inštancie konštatoval, že v predmetnej zmluve o úvere nie sú uvedené údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov, čo boli v čase uzatvárania tejto zmluvy povinné údaje vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z., bol jeho úsudok správny. Následkom absencie týchto údajov je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Pri takejto právnej úprave, ak takéto údaje zmluva neobsahovala, žalovanému nemohol vzniknúť zákonný nárok na zaplatenie dohodnutých poplatkov. Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu preto vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovaný musí vydať podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka.

12. Zo dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že tretina poplatku, ktorý bol dohodnutý vo výške 484 eur predstavuje dohodnutý úrok a dve tretiny predstavujú administratívny poplatok (bod 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru).

13. Úroková sadzba v danom prípade dosahuje výšku 32 % ročne (vzhľadom na skutočnosť, že splatnosť úveru bola 12 mesiacov). Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti

v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri nových úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby do 1 roka v decembri 2010 (12/10), kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 5,72 %. Úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 02.12.2010 bola so splatnosťou 12 mesiacov, t.j. do jedného roka. Úroková sadzba predmetného úveru je tak viac ako 6-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období.

14. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (§ 39, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

15. V súvislosti s administratívnym poplatkom predstavujúcim náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere a na tzv. všetku administratívnu činnosť, je potrebné súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že požadovanie úhrady administratívneho poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (takzvaná teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľa a v jeho záujme. (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011 z 21.11.2011).

16. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Dojednanie o administratívnom poplatku je tiež vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide.

17. Podľa názoru odvolacieho súdu spotrebiteľ by mal platiť administratívny poplatok len za dodané skutočné plnenie. Preto musí byť predmet administratívneho poplatku určitý a musí byť v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa; ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda neplatnú podmienku v zmluve v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

18. Odvolací súd navyše poukazuje na to, že neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky už bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C 42/2012 zo dňa 13.9.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co 219/2013 zo dňa 21.8.2014, ako aj rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17C 212/2014 zo dňa 15.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co 118/2015 zo dňa 22.7.2015, v dôsledku čoho je žalovaný podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

19. Z uvedeného vyplýva, že tak z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky upravenej v bode 11 úverovej zmluvy o tej časti poplatku ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a

uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou, ako aj pre rozpor z dobrými mravmi je predmetný poplatok v celosti neakceptovateľný, absolútne neplatný a predstavuje bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, tak ako to konštatuje správne aj súd prvej inštancie.

20. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý vyhovel žalobe o bezdôvodnom obohatení, keď zistil, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 500 eur a žalovaný prijal úhrady titulom splátok úveru v sume vyššej ako bola hodnota istiny poskytnutého úveru .

21. Závazkový vzťah bezdôvodného obohatenia vznikne len ak sa naplnia všetky zákonom ustanovené predpoklady na jeho vznik (ak sa niekto „na úkor iného bezdôvodne obohatí“). Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Dôvod o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí ponúknuť postihnutý, ktorý žalobou na súde žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho peňažnú náhradu. Na vznik záväzkovo-právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa nevyžaduje existencia zavinenia, ani existencia protiprávneho úkonu. Zákon vyžaduje len to, aby k bezdôvodnému obohateniu došlo v dôsledku právom uznávaných dôvodov.

22. 30. Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že žalovaný v prospech žalobcu titulom predmetného úveru vyplatil čiastku 500 eur, pričom žalobca v prospech žalovaného poukázala úhradu vo výške 1.464,98 eur. Za tejto situácie správne postupoval súd prvej inštancie, ak zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 964,98 eur predstavujúcej jeho bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

23. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným, nie možné súhlasiť s názorom žalovaného spočívajúcim v tom, že by nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia bol premlčaný v subjektívnej lehote 2 rokov v zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

24. Odvolaciemu súdu je z jeho činnosti známe, že žalovaný dlhodobo ignoruje právnu úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľov (absencia obligatórnych náležitostí zmluvy, uvádzanie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, ako napr. rozhodcovská doložka, administratívny poplatok, dohoda o vyplnení zmenky). Uvedené sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Neuvedenie ročnej percentuálnej miery, výšky, počtov a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere, je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobcom v snahe získať prospech, ťažko možno uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozmienený.

25. Je nesporné, že spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o., zneužíva svoje právo ako veriteľ, viackrát v priebehu rokov boli judikované všetkými súdmi rôznych stupňov porušenia práv spotrebiteľov, vrátane upozornenia Európskej komisie vo vzťahu k Slovenskej republike na riešenie ochrany spotrebiteľov práve v otázke zneužívania veriteľských práv touto spoločnosťou. Preto v obdobných spotrebiteľských veciach je potrebné vychádzať zo všeobecnej desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, kde úmysly spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o. obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejmé, kde táto spoločnosť má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o svojom zneužití práva, či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok.

26. To znamená, že v predmetnom právnom vzťahu strán sporu je potrebné aplikovať objektívnu 10-ročnú premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Preto je potrebné konštatovať, že nároky uplatňované žalobcom v tomto konaní nemôžu byť premlčané.

27. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného o tom, že predmetom prieskumu nemôžu byť zmluvné dojednania týkajúce sa primeranosti ceny odvolací súd uvádza, že administratívny poplatok, ktorý je obsiahnutý vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, nie je dojednaním týkajúcim sa hlavného predmetu plnenia, a teda podlieha prieskumu podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súdnemu prieskumu

v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepodlieha hlavný predmet plnenia a primeranosť ceny (úver a úrok). Administratívny poplatok nepredstavuje cenu hlavného predmetu plnenia, pretože túto odráža úrok z úveru.

28. Žalovaný v odvolaní namietal, že konaním súdu prvej inštancie došlo k závažnému porušeniu ústavného práva podľa čl. 48 ods. Ústavy SR, keď vec prejednával a rozhodoval miestne nepríslušný súd, pričom on vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Prešov a mal za to že na vec je príslušný Okresný súd Bratislava I. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že je v danej veci miestne príslušný s poukazom na § 87 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) účinného do 30.06.2016. Odvolací súd sa názorom súdu prvej inštancie stotožňuje. Podľa dôvodovej správy k zneniu ustanovenia § 87 písm. O.s.p. Zákom č. 384/2008 Z. z. je rozšírenie miestnej príslušnosti, danej na výber príspevkom k rozšíreniu ochrany spotrebiteľa vnútroštátnymi orgánmi členských štátov Európskej únie. Je nepochybné, že žalobca je spotrebiteľom v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a žalovaný je dodávateľom v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade je významné len to, že spor vznikol zo zmluvy, ktorá má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Ustanovenie § 87 písm. f) O.s.p. umožňuje spotrebiteľovi, aby podal žalobu okrem všeobecného súdu žalovaného aj na súde, v obvode ktorého má svoje bydlisko (Prešov). Keďže žalobca toto právo voľby miestnej príslušnosti využil, došlo tým k založeniu miestnej príslušnosti Okresného súdu Prešov.

29. Odvolacia námietka žalovaného, že mu súd prvej inštancie nerozhodnutím o jeho námietke miestnej nepríslušnosti na prejednanie a rozhodnutie veci a súčasne uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom tiež nie je dôvodná. Z ustanovenia § 167 ods. 1 druhá veta O.s.p. účinného do 30.06.2016 síce vyplýva možnosť súdu o podmienkach konania (t.j. vrátane miestnej príslušnosti) rozhodnúť vo forme uznesenia, Občiansky súdny poriadok však v ustanovení § 105 ods. 1 a 2 O.s.p. nezakotvoval povinnosť súdu rozhodnúť o podanej námietke účastníka konania o nedostatku miestnej príslušnosti súdu na prejednanie a rozhodnutie veci, keď výslovne zakotvuje len povinnosť svoju miestnu príslušnosť skúmať a v závislosti na výsledku tohto skúmania neodkladne postúpiť vec inému súdu bez rozhodnutia alebo pokračovať v konaní o podanom návrhu. Z postupu súdu v konaní a odôvodnenia napadnutého rozsudku zjavne vyplýva, že súd prvej inštancie na námietku žalovaného svoju miestnu príslušnosť skúmal a dospel k záveru, že je miestne príslušný na prejednanie a rozhodnutie veci a svoj názor v odôvodnení rozsudku primerane vysvetlil.

30. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, pričom o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).